

C Ă T R E
TRIBUNALUL CLUJ

Subsemnatul **OȚEL IOAN**, (...), *reprezentat prin av. dr. Călin Budișan*, cu împuternicire avocațială anexată,

În contradictoriu cu:

Statul Român prin Ministerul Finanțelor Publice cu sediul în București, str. Apolodor, nr. 17, sector 5, cod 050741.

În temeiul art. 194 C.proc.civ. formulăm prezenta,

CERERE DE CHEMARE ÎN JUDECATĂ

Prin care vă solicităm ca prin sentința pe care o veți pronunța în urma dezbaterilor, să dispuneți:

În principal,

I. În temeiul art. 539 și următoarele C. Proc. Pen., o hotărâre judecătorească prin care:

- 1. Să dispuneți obligarea pârâtului la plata sumei de 1.000.000 Euro reprezentând daune morale, cauzate prin detenția nelegală a reclamantului, măsura preventivă de a nu părăsi teritoriul țării impusă acestuia, condamnarea nelegală și condițiile inumane și degradante de detenție la care a fost supus în perioada încarcerării*
- 2. Să dispuneți obligarea pârâtului la plata sumei de 223.213.7 Ron reprezentând daune materiale ce constau în cheltuielile de judecată efectuate în cadrul în dosarul penal nr. 964/113/2007: onorarii de avocat, transport, cazare, expedieri poștale*
- 3. Obligarea pârâtului la plata dobânzii aferente sumei solicitate de la data formulării cererii de chemare în judecată și până la achitarea integrală a sumei datorate.*
- 4. Să dispuneți obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată ocazionate de judecarea prezentului dosar*

În subsidiar,

II. Înțelegem să ne întemeiem acțiunea pe principiile răspunderii civile delictuale prevăzută de art. 1.349 Cod civil, solicitându-vă ca prin hotărârea pe care o veți pronunța să dispuneți:

1. *Obligarea pârâtului la plata în favoarea reclamantului Oțel Ioan a sumei de 1.000.000 Euro reprezentând daune morale cauzate prin detenția nelegală reclamantului și măsura preventivă de a nu părăsi teritoriul țării impusă acestuia condamnarea acestuia fiind dispuse nelegal și condițiile inumane și degradante de detenție la care a fost supus în perioada încarcerării*
2. *Să dispuneți obligarea pârâtului la plata sumei de 223.213.7 Ron reprezentând daune materiale ce constau în cheltuielile de judecată efectuate în cadrul în dosarul penal nr. 964/113/2007: onorarii de avocat, transport, cazare, expedieri poștale*
3. *Obligarea pârâtului la plata dobânzii aferente sumei solicitate de la data formulării cererii de chemare în judecată și până la achitarea integrală a sumei datorate.*
4. *Obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată, pricinuite de prezenta cauză.*

Având în vedere următoarele

CONSIDERENTE

În fapt,

În prezenta cauză urmărirea penală a fost începută prin procesul verbal din data de 09.12.2005.

Inculpații Man Liviu Aurel, Mureșan Aurel, Vidican Alexandru, Cocuț Anca Elena și OȚEL IOAN au fost reținuți o perioadă de 24 de ore prin ordonanțele de reținere din data de 30.10.2006 dată la care a fost pusă în mișcare acțiunea penală împotriva acestora pentru faptele reținute în sarcina lor, prin ordonanțele Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Serviciul Teritorial Cluj.

Prin încheierea penală nr. 146/C/2006 din 30.10.2006 a Tribunalului Cluj – secția penală s-a dispus arestarea inculpaților pe o perioadă de 29 de zile cu începere de la 31.10.2006 și până la 28.11.2006, emițându-se mandatele de arestare preventivă nr. 113 pentru Man Liviu Aurel, nr. 114 pentru Mureșan Aurel, nr. 115 pentru Vidican Dorel Alexandru, nr. 116 pentru inculpata Cocuț Anca Elena, **nr. 117 pentru inculpatul OȚEL IOAN.**

Față de inculpații Oțel Ioan, Man Liviu Aurel, Mureșan Aurel și Vidican Alexandru s-a prelungit succesiv măsura arestării preventive, inculpații fiind trimiși în judecată în stare de arest preventiv.

În vederea asigurării recuperării prejudiciului și garantării aducerii la îndeplinire a măsurii confiscării bunurilor obținute din infracțiunile reținute în sarcina inculpaților, în cauză s-a dispus aplicarea sechestrului asigurător asupra bunurilor inculpaților și părților responsabile civilmente.

Prin rechizitoriul nr. 403/D/P/2006 din data de 19.01.2007 întocmit de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Serviciul teritorial Cluj s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatului OȚEL IOAN pentru săvârșirea infracțiunilor de aderare la

un grup infracțional, prev de art. 7 alin. (1) și (3) din Legea nr. 39/2003 și șantaj calificat în formă continuată, prev. de art. 194 așin. (1),(2)- C.pen. (1968), cu aplicarea art. 41 alin. (2)- C.pen. (1968), cu aplicarea art. 41 alin. (2)- C.pen. (1968).

Pentru a dispune astfel, acuzarea a reținut că în cursul anului 2004, inculpații Man Liviu Aurel, Grama Aurelian și Pârcălab Călin Dan au pus bazele unui grup infracțional organizat în scopul obținerii, prin șantaj a unor contracte de publicitate. Se arată că la acest grup a aderat în anul 2005 și inculpatul Oțel Ioan. În esență, se reține că rolul inculpatului Oțel Ioan în așa zisul grup infracțional a fost acela de a culege informații, în special datorită faptului că acesta și-a desfășurat anterior activitatea în instituții ale statului specializate în culegerea de informații. Se arată că grupul a avut încă de la început o structură bine ierarhizată, roluri determinate, a acționat în mod concentrat, neîntrerupt, pe o durată mare de timp, iar scopul precis, definit, acela de a obține beneficii financiare a fost atins prin contribuția fiecăruia dintre aceștia.

Modul de operare al grupului a fost descris de acuzare ca fiind în felul următor: după o serie de articole prin care i se aduc acuzații grave, persoana vătămată era contactată de unul dintre membrii grupului infracțional, care îi propunea acesteia încheierea unui contract de publicitate între firma sau instituția pe care acesta o conducea și una din societățile aparținând trustului. Se mai reține că persoanei vătămate i se pune în vedere că un eventual refuz ar conduce la continuarea campaniei negative împotriva ei, prin darea în vileag a unor fapte reale sau imaginare, compromițătoare pentru ele. Astfel, acuzarea susține că persoanele care nu au cedat șantajului au fost supuse unor campanii de presă extrem de virulente, întinse pe perioade lungi de timp, ciclice și care au crescut în intensitate în timp pentru a înfrânge rezistența victimei și a o determina în cele din urmă să consimtă la încheierea contractului. În situația în care persoana a cedat șantajului, se reține că membrii grupului au acționat în sensul perfectării contractelor de publicitate pentru trustul de presă.

În ceea ce privește pretinsa infacțiune de șantaj, în actul de sesizare a instanței au fost descrise un număr de 53 de acte materiale ce ar intra în structura acestei infracțiuni. Lecturând expunerea stării de fapt a acestor 53 de acte, constatăm că doar în cazul a șapte dintre acestea este menționat numele inculpatului Oțel Ioan.

Prin încheierea din 26.03.2007 pronunțată de Tribunalul Brăila în dosarul nr. 964/114/2007 s-a dispus înlocuirea măsurii arestării preventive a inculpaților: Man Liviu Aurel, Mureșan Aurel și Oțel Ioan cu măsura obligării de a nu părăsi țara și s-a dispus punerea în libertate a inculpaților (fiind puși în libertate la data de 23.03.2007). Măsura a fost menținută prin Decizia Curții de Apel Galați – Secția Penală.

Prin încheierea penală din data de 13 noiembrie 2012 s-a dispus revocarea măsurii preventive a obligării de a nu părăsi țara luată față de inculpații Man Liviu Aurel, Mureșan Aurel, OȚEL IOAN, Grama Aurelian, Pârcălab Călin Dan, Vidican Dorel Alexandru, Avarvarei Adrian, Vodă Anca Elena și Solomon Memoranda Supplexa.

În faza de judecată, inculpatul Oțel Ioan a dat declarație, negând asocierea cu ceilalți inculpați în scopul comiterii de infracțiuni de șantaj și a negat comiterea infracțiunii de șantaj.

Prin sentința penală nr. 70 pronunțată în data de 15.04.2016 de Tribunalul Brăila, la individualizarea judiciară a pedepselor, instanța reține faptul că inculpatul Oțel Ioan are 60 de ani, are studii superioare, este căsătorit, nu are antecedente penale și a fost nesincer pe parcursul procesului penal, negând comiterea faptelor.

Totodată, prin această sentință a fost condamnat inculpatul Oțel Ioan pentru săvârșirea infracțiunii de asociere la un grup infracțional organizat, prev de art. 7 alin. (1) și (3) din Legea ne. 39/2003 cu aplicarea art. 74 alin. (1) lit. a), art. 76 alin. (1) lit. b) C.pen. (1969) și art. 5 alin. (1) C.pen. la pedeapsa de 1 an și 10 luni închisoare.

De asemenea, prin aceeași sentință, a fost condamnat inculpatul pentru săvârșirea infracțiunii de șantaj în formă continuată, prev. de art. 194 alin. (1) și (2) C.pen. (1969) cu aplicarea art. 41 alin. (2), art. 74 alin. (1) lit. a), art. 76 alin. (1) lit. d) C.pen. (1969) și a art. 5 alin. (1) C.pen., la pedeapsa de 1 an și 2 luni închisoare.

Cele două pedepse aplicate inculpatului au fost contopite în baza art. 33 lit. a) raportat la art. 34 alin. (1) lit. b) C.pen. (1969), în final inculpatul urmând să execute pedeapsa rezultantă de 2 ani închisoare.

În baza art. 81 C.pen. (1969) s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei de 2 ani închisoare pe durata unui termen de încercare de 4 ani, stabilit în conformitate cu art. 82 alin. (1) C.pen. (1969).

Având în vedere că inculpatul a fost reținut și arestat în perioada 30.10.2006 – 23.03.2007, a fost dedusă această perioadă din pedeapsa principală, în baza art. 88 C.pen. (1969).

În ceea ce privește latura civilă a cauzei, Tribunalul Brăila a luat act că persoanele vătămate Căpușan Chimu, Hulea Marian, Nițoară Marius Petre, Oargă Traian, Fodor Zsolt și Fodor Silvia nu s-au constituit părți civile în cauză.

În aceste condiții, Tribunalul a dispus în baza art. 404 alin. (4) lit. c) C.proc.pen. ridicarea măsurii sechestrului asigurător dispuse față de inculpatul Oțel Ioan.

Prin Decizia penală nr. 1342/A pronunțată de către Curtea de Apel Galați din data de 20 decembrie 2017, s-au admis apelurile declarate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Biroul Teritorial Brăila și de inculpații Man Liviu Aurel, Pârcălab Călin Dan, Grama Aurelian, Oțel Ioan, Vidican Dorel Alexandru, Avarvarei Adrian și Mureșan Aurel.

Astfel, desființează în parte sentința penală nr. 70 din 15.04.2016 pronunțată de Tribunalul Brăila în dosarul nr. 964/113/2007 și în rejudecare în baza art. 396 alin. (5) C.proc.pen., în referire la art. 16 alin. (1) lit. b) teza I C.proc.pen. achită pe inculpații Man Liviu Aurel, Pârcălab Călin Dan, Grama Aurelian, Oțel Ioan, Vidican Dorel Alexandru, Avarvarei Adrian, Mureșan Aurel, Solomon (fostă Onac) Memoranda Supplexă și Vodă (fostă Cucuț) Anca Elena pentru săvârșirea infracțiunii de șantaj în formă continuată și pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 7 alin. (1) și (3) din Legea 39/2003.

Totodată, prin această decizie penală s-a constatat faptul că inculpații Man Liviu Aurel, Oțel Ioan și Mureșan Aurel au fost reținuți și arestați preventiv în perioada 30.10.2006-23.03.2007, inculpatul Pârcălab Călin Dan în perioada 03.01.2007 – 31.01.2007, inculpatul Grama Aurelian în perioada 04.01.2007 – 31.01.2007, inculpatul Vidican Dorel Alexandru în perioada 30.10.2006 – 31.01.2007, inculpata Vodă (fostă Cucuț) Anca Elena în perioada 30.10.2006-29.11.2006.

I. În ceea ce privește solicitarea principală, art. 539 și următoarele C. Proc. Pen

A. În cele ce urmează, vom analiza motivele pentru care reclamantul Oțel Ioan este îndreptățit la acordarea **de daune morale și daune materiale**:

1. *Existența unei soluții de achitare care impune concluzia sine qua non că arestare, masura preventivă a obligației de a nu părăsi țara și condamnarea au fost nelegale*

Potrivit art. 539 C.proc.pen. dreptul la repararea pagubei în cazul privării nelegale de libertate îi aparține și persoanei care în cursul procesului penal a fost privată nelegal de libertate.

De asemenea, în al doilea alineat al aceluiași articol se specifică faptul că *„privarea nelegală de libertate trebuie să fie stabilită, după caz, prin ordonanță a procurorului, prin încheierea definitivă a judecătorului de drepturi și libertăți sau a judecătorului de cameră preliminară, precum și prin încheierea definitivă sau hotărârea definitivă a instanței de judecată investită cu judecarea cauzei.”*

Considerăm că reclamantul Oțel Ioan este îndreptățit la repararea prejudiciului suferit ca urmare a reținerii și arestării preventive în mod ilegal cu atât mai mult cu cât în art. 52 alin. (3) din Constituția României este stipulat dreptul la reparație având drept premisă eroarea judiciară, ceea ce duce la concluzia că repararea prejudiciului se poate solicita pentru toate cazurile în care autoritățile statale comit abuzuri de drept ori manifestă o gravă neglijență.

Cu privire la masura preventivă a obligației de a nu părăsi țara impusă reclamantului Oțel Ioan facem trimitere la articolul 53 din Constituția României potrivit căruia *„exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav. Restrângerea poate fi dispusă numai dacă este necesară într-o societate democratică. Măsura trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o, să fie aplicată în mod nediscriminatoriu și fără a aduce atingere existenței dreptului sau a libertății.”*

Totodată, art. 5 și art. 6 din Convenția europeană a drepturilor omului se referă la dreptul și libertate și siguranță, Curtea fiind constantă în a acorda despăgubiri bănești pentru daunele morale cauzate de o arestare abuzivă sau condamnare pe nedrept.

În jurisprudența sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stipulat, cu caracter de principiu, că într-o societate democratică, în care se respectă supermația legii, nici o privare de libertate arbitrară nu poate fi privită ca fiind legală (Winterwerp c. Olandei, Tomasi c. Franța).

De asemenea, Curtea insistă asupra caracterului primordial al dreptului de libertate și siguranță, libertatea personală fiind considerată o condiție de care trebuie să profite fiecare, afirmând în jurisprudența sa faptul că judecătorii trebuie să aibă întotdeauna în vedere faptul că, pentru a nu lipsi garantarea libertății de esență, orice detenție trebuie să fie excepțională, justificată în mod obiectiv și să nu depășească strictul necesar.

2. *O arestare, o obligație de a nu părăsi țara și o condamnare prezumă existența unor suferințe iar dispunerea acestora în mod nelegal prezumă obligația statului de a le repara*

În ceea ce privește **daunele morale**, jurisprudența constantă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, a stabilit că despăgubirea bănească acordată pentru repararea prejudiciilor morale trebuie să reflecte o concordanță vaorică între cuantumul sau/și gravitatea consecințelor la a căror reparare este destinat să contribuie. Pentru determinarea cuantumului despăgubirilor morale se impune a se avea în vedere principiul reparării integrale a prejudiciului cauzat prin fapta ilicită.

Repararea daunelor morale trebuie înțeleasă într-un sens mai larg, al căror scop e acela ca în funcție de particularitățile fiecărei cauze, să ofere victimei o anumite staisfacție sau ușurare pentru suferințele îndurate.

În același sens sunt și prevederile art. 505 C.proc.civ. în privința criteriilor exemplificative care trebuie luate în considerare la acordarea despăgubirilor iar întinderea daunelor morale se stabilește prin apreciere ca urmare a aplicării de către instanță a criteriilor referitoare la consecințele negative suferite de cei în cauză în plan fizic și psihic, importanța valorilor lezate, măsura în care ele au fost afectate, intensitatea cu care au fost percepute consecințele vătămării, modul de influențare negativă a situației familiale, profesionale și sociale.

Potrivit art. 540 alin. (1) C.proc.pen. „*la stabilirea întinderii reparației se ține seama de durata privării nelegale de libertate, precum și de consecințele produse asupra persoanei, asupra familiei celui privat de libertate ori asupra celui aflat în situația prevăzută la art. 538.*”

În acest context dorim să arătăm faptul că suferința cauzată reclamantului Oțel Ioan și familiei sale ca urmare a privării sale de libertate în mod nelegal nu poate fi cuantificată sau măsurată, ci eventual descrisă prin cuvinte.

De asemenea, prin restrângerea libertății și condamnarea dispuse față de Oțel Ioan în mod nelegal, i-au fost afectate atributele unei persoane care influențează relațiile sociale, anume onoarea, reputația, precum și pe cele care se situează în domeniul afectiv al vieții umane, ca de exemplu relațiile cu prietenii, apropiații.

Nu i-a fost deloc ușor reclamantului și familiei acestuia să suporte neglijența organelor judiciare române, fiind obligat să execute 145 de zile de arest preventiv, iar după înlocuirea măsurii arestului preventiv acesta a fost obligat să respecte măsura preventivă a obligației de a nu părăsi țara, pentru o perioadă totală de 5 ani și 9 luni, în cele din urmă fiind condamnat pentru fapte pe care nu le-a săvârșit, și cu care nu avea legătură.

Hotărârea de condamnare, măsura de privare sau de restrângere de libertate în mod nelegal, a marcat existența sa ca om, pe toate planurile vieții, simțindu-se umilit și nedreptățit cu dreptatea în mână, condițiile inumane din arestul preventiv venind parcă să accentueze coșmarul prin care trecea.

De asemenea, șocul privării sale de libertate în mod nelegal a fost resimțit și de către familia sa, părinții săi și de cei doi copii.

Cu privire la acest aspect, menționăm că în perioada în care reclamantul Oțel Ioan se afla arestat preventiv, părinții acestuia s-au îmbolnăvit, fapt ce le-a cauzat decesul la scurt timp.

Astfel, din certificatele de deces pe care le anexăm prezentei, se poate observa că Oțel Ioan, tatăl reclamantului a decedat la data de 29.05.2007, iar Oțel Eghifta, mama reclamantului a decedat la data de 09.05.2007.

Totodată, reclamantul nu a mai putut susține examenul în vederea obținerii titlului științific de doctor, acesta fiind înscris la Școala Doctorală, la Facultatea de Științe Economice, din cadrul Universității Babeș-Bolyai, Cluj-Napoca.

Nu este de neglijat nici durata deosebit de mare în care s-au desfășurat procedurile penale față de reclamant.

Așa fiind se poate constata că procedurile penale față de reclamant au debutat la data de 30.10.2006, când acesta a fost reținut și s-au încheiat la data de 20.12.2017 când s-a pronunțat hotărârea de achitare, fiind vorba de o perioadă de 11 ani și 2 luni.

Raportat la **prejudiciul material**, precizăm că acesta este consecința dăunătoare care are valoare economică, putând fi evaluată pecuniar, fiind, în primul rând, urmarea încălcării drepturilor și intereselor economice ale reclamantului.

În ceea ce privește legătura dintre fiecare din sumele pretinse de Oțel Ioan și cazul penal evocat, **suma de 223.213,7 Ron rezultă din rumătoarele:**

a) suma de 71.801,24 Ron pretinsă cu titlu de onorariu avocațial a fost achitată de către Oțel Ioan în vederea asigurării apărării obligatorii, de către un avocat competent care să îi reprezinte interesele. Anexăm prezentei chitanțele prin care reclamantul a plătit și contractul de asistență juridică.

b) suma de 358,79 Ron a fost pretinsă cu titlu de curierat în vederea trimiterii acțiunii de către Oțel Ioan la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, cu adresa în Strasbourg , Franța, astfel anexăm prezentei factura prin care reclamantul a achitat suma menționată.

c) suma de 10.127,04 Ron reprezintă contravaloarea cazărilor la hotel în orașul Brăila, pe durata procesului penal în care reclamantul avea calitatea de inculpat, aspecte ce rezultă din facturile anexate prezentei.

d) suma de 88.599,73 lei reprezintă contravaloarea transportului la instanța de judecată, și anume Tribunalul Brăila și Curtea de Apel Galați, calculat conform tabelului anexat prezentei.

e) suma de 52.326,90 lei reprezintă contravaloarea cazărilor achitate de reclamant pentru el și pentru avocatul acestuia cu ocazia deplasărilor la instanțele de judecată și anume Tribunalul Brăila și Curtea de Apel Galați, calculat conform tabelului anexat prezentei.

Dacă organele judiciare române își executau atribuțiile într-un mod just și legal, reclamantul Oțel Ioan nu mai era pus în situația de a achita nici una din cheltuielile mai sus menționate, pe care le dovedim prin înscrisurile anexate.

3. Condițiile în care s-a desfășurat perioada în arest preventiv, condiții în funcție de care se poate aprecia suferința reclamantului

Oțel Ioan a fost arestat preventiv și deținut în cadrul Centrului de reținere și arestare preventivă din cadrul I.P.J. Cluj și în Penitenciarul cu Regim de Maximă Siguranță Brăila.

Reclamantul a fost încarcerat în Secția Exterioară a Penitenciarului Gherla, în Penitenciarul Gherla și în Penitenciarul cu Regim de Maximă Siguranță Brăila în perioada 30.10.2006- 23.03.2007, după cum urmează:

-din 30.10.2006 – 31.12.2006 a fost deținut în Secția Exterioară a Penitenciarului Gherla, izolat, singur într-o cameră de aproximativ 5 mp, cu wc de tip gaură în celulă, fără duș; accesul la duș se realiza o dată pe săptămână timp de 10 minute;

-din 31.12.2006 – 10.03.2007 a fost deținut în Penitenciarul Gherla;

-în data de 11.03.2007 a fost transportat către Penitenciarul Brăila; pe traseu a dormit o noapte în Penitenciarul Aiud și 10 nopți în Penitenciarele Jilava și Rahova;

-din data de 22.03.2007 a fost transportat către Penitenciarul Brăila, unde dormit o noapte, iar în data de 23.03.2007 a fost pus în libertate.

Normele minime obligatorii privind condițiile de cazare a persoanelor private de libertate sunt prevăzute în OMJ nr. 433/2010, norme care au fost încălcate în cazul lui Oțel Ioan în ambele centre de deținere menționate mai sus.

Potrivit art. 1 alin. (1) din OMJ nr. 433/2010 „*spațiile destinate cazării persoanelor private de libertate trebuie să respecte demnitatea umană și să întrunească standardele minime sanitare și de igienă, ținându-se cont de condițiile climatice și, în special, de suprafața de locuit, volumul de aer, iluminare, sursele de încălzire și ventilație.*” Alinatul 2 al aceluiași articol redă că: „*camerele de cazare și celelalte incaperi destinate persoanelor private de libertate trebuie să dispună de iluminat natural, de instalațiile necesare asigurării iluminatului artificial și să fie dotate cu utilități igienico-sanitare și instalații de încălzire.*” De asemenea, conform art.1 alin.(3) din OMJ nr. 433/2010 „*camerele de cazare din penitenciarele existente trebuie să asigure: a) cel puțin 4 metri patrati (m²) pentru fiecare persoana privata de libertate, încadrată în regimul închis sau de maximă siguranță;*”

Potrivit art. 3 din OMJ nr.433/2010 „*Ferestrele camerelor trebuie să fie suficient de mari, astfel încât persoanele private de libertate să poată citi la lumina naturală în condiții normale și să permită pătrunderea aerului proaspăt, iar lumina artificială trebuie să corespundă standardelor tehnice recunoscute în domeniu.*”

Instalația de încălzire din camerele unde a fost deținut era una rudimentară, caloriferul era inexistent, încăperea se încălzea de la o țevă care trecea prin cameră, fiind foarte frig cu atât mai mult cu cât erau luni de iarnă.

Potrivit Art. 8 alin. (1) din OMJ nr.433/2010 „*Instalațiile de încălzire trebuie să asigure în perioada sezonului rece o temperatură de cel puțin 19 grade C în camerele de cazare a persoanelor private de libertate și în spațiile destinate desfășurării diferitelor activități.*”

Grupurile sanitare erau inexistente în cameră, motiv pentru care avea acces la acestea doar în momentul în care era disponibil vreun gardian să-l însoțească. Datorită numărului limitat de gardieni, respectiv 2/3 pentru toți deținuții existenți, accesul la grupul sanitar era foarte greu de obținut, fiind nevoit să bată periodic în ușa celulei până era auzit și dacă exista posibilitatea era dus pentru satisfacerea nevoilor fiziologice.

Mai mult grupul sanitar era compus dintr-un wc de tip turcesc care era degradat, insalubru, lipsit de orice minimă intimitate.

Alăturat acestei încăperi era camera de dușuri, respectiv o țeavă înțepată în 3 locuri, odată deschis robinetul curgea în toate cele 3 locații, neexistând niciun separator între aceste spații cu distanța de 60 cm. Chiar și în aceste condiții avea posibilitatea de a face duș cu apă caldă doar de maxim 2 ori pe săptămână, în rest având acces doar la jgheburile cu apă rece de la toaletă.

Toate acestea i-au afectat grav sănătatea cu atât mai mult cu cât totul era insalubru, existând insecte atât în camerele în care era încarcerat precum și în centrul de deținere.

Potrivit Art. 5 alin.(1) din OMJ nr.433/2010 „grupurile și instalațiile sanitare din camerele de deținere trebuie să asigure accesul permanent la apa potabilă și să permită fiecărei persoane private de libertate să își satisfacă nevoile fiziologice ori de câte ori este necesar, în condiții de igienă și intimitate.” Aliniatul 2 al aceluiași articol redă faptul că „grupurile sanitare se dotează cu instalații sanitare și se amenajează astfel încât să se asigure cel puțin o chiuvetă, un WC și un duș pentru maximum 10 persoane private de libertate.” Totodată, în art. 5 aliniatele 3 și 4 se ilustrează că „amenajarea camerelor de deținere trebuie să asigure fiecărei persoane private de libertate condiții de folosire a surselor de apă curentă și a articolelor de toaletă pentru menținerea igienei. Prin excepție de la prevederile alin. (1), grupurile și instalațiile sanitare pentru persoanele private de libertate aflate în regimul deschis pot fi amenajate în exteriorul camerelor de deținere, cu respectarea celorlalte condiții prevăzute la alin. (1) și (3).”

Canalizarea din întreg centrul se înfunda periodic, fiind necesară intervenția aproape săptămânală a celor de la Regia de Apă Canal. Practic la fiecare ploaie canalizarea refuza fiind inundate astfel întreaga secție A, holul și grupurile sanitare, fiind situații când apa se ridică la aproximativ 50 de cm.

Plimbarea zilnică nu avea ca scop respectarea unui drept, dimpotrivă erau scoși într-o încăpere acoperită de maxim 12 mp fără posibilitatea de a permite efectuarea unor exerciții fizice. Astfel, menționăm că pe perioada detenției reclamantul nu avea voie să se plimbe decât de două ori pe săptămână.

Întreg centrul cu atât mai mult încăperea în care a fost încarcerat era zugrăvit rudimentar, pereții aproape se desprindeau, era mucegai peste tot, iar încăperea nu avea iluminat natural, neexistând o fereastră spre exterior.

Toate condițiile le-a perceput ca fiind inumane, la limita supraviețuirii, contrar legislației în vigoare.

Potrivit art. 3 al Convenției, nimeni nu poate fi supus torturii sau unui tratament inuman sau degradant. În consecință statele europene nu pot în nicio situație deroga de la aceste prevederi, ceea ce face ca acest drept să fie intangibil.

Cu privire la Centrul de Reținer și Arestare al IPJ Cluj, în susținerea poziției reclamantului o importantă deosebită o are și raportul APADOR CH în urma vizitei la centrul de reținer și arestare preventivă din cadrul IPJ Cluj.

Potrivit raportului condițiile de detenție din acest centru contravin din multe puncte de vedere standardelor internaționale în domeniu, camerele sunt supraaglomerate, lipsite de iluminat natural și insalubre.

Mai mult prin raportul întocmit APADORCH a solicitat închiderea imediată a centrului CRAP Cluj.

Apreciem că suferințele prin care a trecut reclamantul sunt inestimabile, iar suma solicitată nu presupune un preț al acestora ci o apreciere a consecințelor negative

ale implicațiilor acestora. Apreciem că Oțel Ioan este îndreptătit la acordarea unor daune morale deoarece condițiile de detenție i-au cauzat o suferință psihică și fizică, starea sănătății agravându-se considerabil, fiind tratat inuman și degradant, simțindu-se umilit, aspect interzis prin art. 3 din Cedo și de legislația națională. Timpul petrecut i-a afectat puternic demnitatea umană, starea fizică și psihică, urmările acelor clipe fiind resimțite și în prezent.

Pentru toate considerentele de mai sus arătate, vă solicităm să admiteți acțiunea astfel cum a fost formulată, dispunând totodată obligarea pârâtului la plata cheltuielilor ocazionate de judecarea prezentei cauze.

II. În ceea ce privește solicitarea subsidiară, există mai multe aspecte care trebuie avute în vedere pentru acordarea daunelor morale, cât și a daunelor materiale.

Antrenarea răspunderii civile delictuale

Potrivit art. 1349 Cod civil „ (1) Orice persoană are îndatorirea să respecte regulile de conduită pe care legea sau obiceiul locului le impune și să nu aducă atingere, prin acțiunile ori inacțiunile sale, drepturilor sau intereselor legitime ale altor persoane. (2) Cel care, având discernământ, încalcă această îndatorire răspunde de toate prejudiciile cauzate, fiind obligat să le repare integral. (3) În cazurile anume prevăzute de lege, o persoană este obligată să repare prejudiciul cauzat de fapta altuia, de lucrurile ori animalele aflate sub paza sa, precum și de ruina edificiului. (4) Răspunderea pentru prejudiciile cauzate de produsele cu defecte se stabilește prin lege specială.”

Conform art. 1373 Cod civil „ (1) Comitentul este obligat să repare prejudiciul cauzat de prepușii săi ori de câte ori fapta săvârșită de aceștia are legătură cu atribuțiile sau cu scopul funcțiilor încredințate. (2) Este comitent cel care, în virtutea unui contract sau în temeiul legii, exercită direcția, supravegherea și controlul asupra celui care îndeplinește anumite funcții sau însărcinări în interesul său ori al altuia. (3) Comitentul nu răspunde dacă dovedește că victima cunoștea sau, după împrejurări, putea să cunoască, la data săvârșirii faptei prejudiciabile, că prepusul a acționat fără nicio legătură cu atribuțiile sau cu scopul funcțiilor încredințate.”

Raportat la cele înverdate mai sus, apreciem că existența suferinței cauzată de privarea de libertate nelegală, de restrângerea de libertate și de condamnare este evidentă, ale cărei efecte se resimt și la momentul prezent și care i-a afectat în mod grav viața personală, familială și socială. Toate aceste fapte ale pârâtului se subscriu prevederilor art. 1349 coroborat cu art. 1373 Cod civil, determinând antrenarea răspunderii sale civile delictuale pentru fapta altuia și subsecvent obligarea la repararea prejudiciului nepatriomnial și patrimonial pe care reclamantul l-a suferit, după cum vom demonstra în cele ce urmează.

2.1.Fapta juridică ilicită

Pentru obligarea la plata despăgubirilor este necesar ca prejudiciul să fi fost produs printr-o faptă ilicită. În mod obișnuit, fapta ilicită, ca element al răspunderii civile delictuale, este definită ca fiind „*orice faptă prin care, încălcându-se normele dreptului obiectiv, sunt cauzate prejudicii dreptului subiectiv aparținând unei persoane.*”

Noțiunea de faptă ilicită este privită în practica judecătorească în mod extensiv, în sensul că se reține răspunderea civilă delictuală nu numai atunci când s-a adus atingere unui drept subiectiv – stricto sensu, dar și atunci când au fost prejudiciate interesele anumitor persoane.

În prezenta cauză, pârâtul, prin organele judiciare, a încălcat în primul rând dispozițiile art. 52 alin. (3) din Constituția României este stipulat dreptul la reparație având drept premisă eroarea judiciară, ceea ce duce la concluzia că repararea prejudiciului se poate solicita pentru toate cazurile în care autoritățile statale comit abuzuri de drept ori manifestă o gravă neglijență.

Totodată, au fost încălcate și articolele 5 și 6 din Convenția Europeană a drepturilor omului se referă la dreptul și libertate și siguranță. Curtea fiind constantă în a acorda despăgubiri bănești pentru daunele morale cauzate de o arestare abuzivă sau condamnare pe nedrept. (Lawless c. Irlandei, Winterwerp c. Olanda, Tomasi c. Franța)

De asemenea, în prezenta cauză a fost încălcat art. 61 C.civ. potrivit căruia „*viața, sănătatea și integritatea fizică și psihică a oricărei persoane sunt garantate și ocrotite în mod egal de lege. Interesul și binele ființei umane trebuie să primeze asupra interesului unic al societății sau al științei.*” Și art. 72 C.Civ. conform căruia „*orice persoană are dreptul la respectarea demnității sale. Este interzisă orice atingere adusă onoarei și reputației unei persoane, fără consimțământul acesteia ori fără respectarea limitelor prevăzute la art. 75.*”

Reiterăm faptul că prin privarea de libertate nelegală, prin restrângerea de libertate și prin condamnare, i s-au adus grave atingeri onoarei, demnității, vieții personale, familiale și sociale a reclamantului, având un impact sporit asupra acestuia.

Apreciem că pârâtul nu poate justifica faptele sale prin prisma invocării anumitor suspiciuni cu privire la săvârșirea unor infracțiuni.

Având în vedere că în prezenta speță reclamantul Oțel Ioan a fost deținut nelegal, a fost obligat la măsura de a nu părăsi țara, iar în cele din urmă fiind condamnat, toate acestea, fiind dispuse în mod nelegal, constituie fapte juridice ilicite în sensul art. 1373 Cod civil.

Totodată, Oțel Ioan a fost arestat preventiv și deținut în cadrul Secției Exterioare a Penitenciarului Gherla și în Penitenciarul cu regim de Maximă Siguranță Brăila, în condițiile în care măsura arestului preventiv are un scop clar stabilit de legiuitor, respectiv buna desfășurare a procesului penal, măsură ce nu presupune îngrădirea dreptului la sănătate, la igienă sau demnitate.

Reclamantul a fost încarcerat în Secția Exterioară a Penitenciarului Gherla în Penitenciarul Gherla și în Penitenciarul cu Regim de Maximă Siguranță Brăila în perioada 30.10.2006- 23.03.2007, după cum urmează:

-din 30.10.2006 – 31.12.2006 a fost deținut în Secția Exterioară a Penitenciarului Gherla, izolat, singur într-o cameră de aproximativ 5 mp, cu wc de tip gaură în celulă, fără duș; accesul la duș se realiza o dată pe săptămână timp de 10 minute;

-din 31.12.2006 – 10.03.2007 a fost deținut în Penitenciarul Gherla;

-în data de 11.03.2007 a fost transportat către Penitenciarul Brăila; pe traseu a dormit o noapte în Penitenciarul Aiud și 10 nopți în Penitenciarele Jilava și Rahova;

-din data de 22.03.2007 a fost transportat către Penitenciarul Brăila, unde dormit o noapte, iar în data de 23.03.2007 a fost pus în libertate.

Normele minime obligatorii privind condițiile de cazare a persoanelor private de libertate sunt prevăzute în OMJ nr. 433/2010, norme care au fost încălcate în cazul lui Oțel Ioan în ambele centre de deținere menționate mai sus.

Potrivit art. 1 alin. (1) din OMJ nr. 433/2010 „spațiile destinate cazării persoanelor private de libertate trebuie să respecte demnitatea umană și să întrunească standardele minime sanitare și de igienă, ținându-se cont de condițiile climatice și, în special, de suprafața de locuit, volumul de aer, iluminare, sursele de încălzire și ventilație.” Alinatul 2 al aceluiași articol redă că: „camerele de cazare și celelalte încăperi destinate persoanelor private de libertate trebuie să dispună de iluminat natural, de instalațiile necesare asigurării iluminatului artificial și să fie dotate cu utilități igienico-sanitare și instalații de încălzire.” De asemenea, conform art.1 alin.(3) din OMJ nr. 433/2010 „camerele de cazare din penitenciarele existente trebuie să asigure: a) cel puțin 4 metri pătrați (m²) pentru fiecare persoană privată de libertate, încadrată în regimul închis sau de maximă siguranță;”

Potrivit art. 3 din OMJ nr.433/2010 „Ferestrele camerelor trebuie să fie suficient de mari, astfel încât persoanele private de libertate să poată citi la lumina naturală în condiții normale și să permită pătrunderea aerului proaspăt, iar lumina artificială trebuie să corespundă standardelor tehnice recunoscute în domeniu.”

Instalația de încălzire din camerele unde a fost deținut era una rudimentară, caloriferul era inexistent, încăperea se încălzea de la o țevă care trecea prin cameră, fiind foarte frig cu atât mai mult cu cât erau luni de iarnă.

Potrivit Art. 8 alin. (1) din OMJ nr.433/2010 „Instalațiile de încălzire trebuie să asigure în perioada sezonului rece o temperatură de cel puțin 19 grade C în camerele de cazare a persoanelor private de libertate și în spațiile destinate desfășurării diferitelor activități.”

Grupurile sanitare erau inexistente în cameră, motiv pentru care avea acces la acestea doar în momentul în care era disponibil vreun gardian să-l însoțească. Datorită numărului limitat de gardieni, respectiv 2/3 pentru toți deținuții existenți, accesul la grupul sanitar era foarte greu de obținut, fiind nevoie să bată periodic în ușa celei până era auzit și dacă exista posibilitatea era dus pentru satisfacerea nevoilor fiziologice.

Mai mult grupul sanitar era compus dintr-un wc de tip turcesc care era degradat, insalubru, lipsit de orice minimă intimitate.

Alăturat acestei încăperi era camera de dușuri, respectiv o țevă înțepată în 3 locuri, odată deschis robinetul curgea în toate cele 3 locații, neexistând niciun separator între aceste spații cu distanța de 60 cm. Chiar și în aceste condiții avea posibilitatea de a face duș cu apă caldă doar de maxim 2 ori pe săptămână, în rest având acces doar la jgheburile cu apă rece de la toaletă.

Toate acestea i-au afectat grav sănătatea cu atât mai mult cu cât totul era insalubru, existând insecte atât în camerele în care era încarcerat precum și în centrul de deținere.

Potrivit Art. 5 alin.(1) din OMJ nr.433/2010 „grupurile și instalațiile sanitare din camerele de deținere trebuie să asigure accesul permanent la apă potabilă și să permită fiecărei persoane private de libertate să își satisfacă nevoile fiziologice ori de câte ori este necesar, în condiții de igienă și intimitate.” Aliniatul 2 al aceluiași articol redă faptul că „grupurile sanitare se dotează cu instalații sanitare și se amenajează astfel încât să se asigure

cel puțin o chiuvetă, un WC și un duș pentru maximum 10 persoane private de libertate.” Totodată, în art. 5 alineatele 3 și 4 se ilustrează că „amenajarea camerelor de deținere trebuie să asigure fiecărei persoane private de libertate condiții de folosire a surselor de apă curentă și a articolelor de toaletă pentru menținerea igienei. Prin excepție de la prevederile alin. (1), grupurile și instalațiile sanitare pentru persoanele private de libertate aflate în regimul deschis pot fi amenajate în exteriorul camerelor de deținere, cu respectarea celorlalte condiții prevăzute la alin. (1) și (3).”

Canalizarea din întreg centrul se înfunda periodic, fiind necesară intervenția aproape săptămânală a celor de la Regia de Apă Canal. Practic la fiecare ploaie canalizarea refuza fiind inundate astfel întreaga secție A, holul și grupurile sanitare, fiind situații când apa se ridică la aproximativ 50 de cm.

Plimbarea zilnică nu avea ca scop respectarea unui drept, dimpotrivă erau scoși într-o încăpere acoperită de maxim 12 mp fără posibilitatea de a permite efectuarea unor exerciții fizice. Astfel, menționăm că pe perioada detenției reclamantul nu avea voie să se plimbe decât de două ori pe săptămână.

Întreg centrul cu atât mai mult încăperea în care a fost încarcerat era zugrăvit rudimentar, pereții aproape se desprindeau, era mucegai peste tot, iar încăperea nu avea iluminat natural, neexistând o fereastră spre exterior.

Toate condițiile le-a perceput ca fiind inumane, la limita supraviețuirii, contrar legislației în vigoare.

Potrivit art. 3 al Convenției, nimeni nu poate fi supus torturii sau unui tratament inuman sau degradant. În consecință statele europene nu pot în nici o situație deroga de la aceste prevederi, ceea ce face ca acest drept să fie intangibil.

Cu privire la Centrul de Reținere și Arestare al IPJ Cluj, în susținerea poziției reclamantului o importantă deosebită o are și raportul APADOR CH în urma vizitei la centrul de reținere și arestare preventivă din cadrul IPJ Cluj.

Potrivit raportului condițiile de detenție din acest centru contravin din multe puncte de vedere standardelor internaționale în domeniu, camerele sunt supraaglomerate, lipsite de iluminat natural și insalubre.

Mai mult prin raportul întocmit APADORCH a solicitat închiderea imediată a centrului CRAP Cluj.

Apreciem că suferințele prin care a trecut reclamantul sunt inestimabile, iar suma solicitată nu presupune un preț al acestora ci o apreciere a consecințelor negative ale implicațiilor acestora. Apreciem că Oțel Ioan este îndreptățit la acordarea unor daune morale deoarece condițiile de detenție i-au cauzat o suferință psihică și fizică, starea sănătății agravându-se considerabil, fiind tratat inuman și degradant, simțindu-se umilit, aspect interzis prin art. 3 din Cedo și de legislația națională. Timpul petrecut i-a afectat puternic demnitatea umană, starea fizică și psihică, urmările acelor clipe fiind resimțite și în prezent.

2.2 Prejudiciul

Nu se poate vorbi despre o răspundere civilă delictuală dacă nu s-a produs un prejudiciu, o pagubă, o daună - elementul esențial al răspunderii delictuale, constând în „*rezultatul, în efectul negativ suferit de o anumită persoană, ca urmare a faptei ilicite săvârșită de o altă persoană*”.

În ceea ce privește **prejudiciul material** arătăm că acesta este evaluabil în bani, cu consecințe dăunătoare care au valoare economică. Astfel, **prejudiciul material pretins de către reclamant, anume de 223.213,7 Ron, este justificat și răspunde cerințelor de echitate și dreptate, raportat la acțiunile întreprinse de către pârât.**

În ceea ce privește **legătura dintre fiecare din sumele pretinse de Oțel Ioan și cazul penal evocat, suma de 223.213,7 Ron rezultă din rumătoarele:**

a) suma de 71.801,24 Ron pretinsă cu titlu de onorariu avocațial a fost achitată de către Oțel Ioan în vederea asigurării apărării obligatorii, de către un avocat competent care să îi reprezinte interesele. Anexăm prezentei chitanțele prin care reclamantul a plătit și contractul de asistență juridică.

b) suma de 358,79 Ron a fost pretinsă cu titlu de curierat în vederea trimiterii acțiunii de către Oțel Ioan la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, cu adresa în Strasbourg , Franța, astfel anexăm prezentei factura prin care reclamantul a achitat suma menționată.

c) suma de 10.127,04 Ron reprezintă contravaloarea cazărilor la hotel în orașul Brăila, pe durata procesului penal în care reclamantul avea calitatea de inculpat, aspecte ce rezultă din facturile anexate prezentei.

d) suma de 88.599,73 lei reprezintă contravaloarea transportului la instanța de judecată, și anume Tribunalul Brăila și Curtea de Apel Galați, calculat conform tabelului anexat prezentei.

e) suma de 52.326,90 lei reprezintă contravaloarea cazărilor achitate de reclamant pentru el și pentru avocatul acestuia cu ocazia deplasărilor la instanțele de judecată și anume Tribunalul Brăila și Curtea de Apel Galați, calculat conform tabelului anexat prezentei.

Prejudiciul nepatrimonial este consecința atingerii directe a unor valori care nu au niciun corespondent patrimonial. Cu privire la repararea prejudiciului moral produs prin infracțiune precizăm faptul că dovedirea existenței acestuia poate fi, uneori, dificilă și poate presupune parcurgerea unor probatorii anevoioase. Astfel că, în jurisprudență se consideră că nu este necesar administrarea de probe, apreciind că proba faptelor ilicite este suficientă, urmând ca prejudiciul și raportul de cauzalitate să fie prezumate.

În prezenta cauză prejudiciul moral suferit de către Oțel Ioan constă în atingerea adusă onoarei, reputației și persoanei reclamantului, atât în ceea ce privește viața sa socială, cât și cea privată.

Astfel, prin privarea de libertate nelegală, obligarea respectării măsurii de a nu părăsi țara, condamnarea și prin deținerea reclamantului în condiții inumane, i s-au cauzat acestuia suferințe morale de natură să-i lezeze demnitatea vătămându-i creditul moral, poziția socială.

Raportat la prezenta cauză, precizăm că este de netăguit că orice reținere, arestare, obligare de a nu părăsi țara și condamnare pe nedrept, produce celor în cauză suferințe pe plan moral și social, că astfel de măsuri lezează onoarea și libertatea individuală.

Nu i-a fost deloc ușor reclamantului și familiei acestuia să suporte neglijența organelor judiciare române, fiind obligat să execute 145 de zile de arest preventiv, iar după înlocuirea măsurii arestului preventiv acesta a fost obligat să respecte măsura preventivă a obligației de a nu părăsi țara, pentru o perioadă totală de 5 ani și 9 luni, în

cele din urmă fiind condamnat pentru fapte pe care nu le-a săvârșit, și cu care nu avea legătură.

Hotărârea de condamnare, măsura de privare sau de restrângere de libertate în mod nelegal, a marcat existența sa ca om, pe toate planurile vieții, simțindu-se umilit și nedreptățit cu dreptatea în mână, condițiile inumane din arestul preventiv venind parcă să accentueze coșmarul prin care trecea.

De asemenea, șocul privării sale de libertate în mod nelegal a fost resimțit și de către familia sa, părinții săi și de cei doi copii.

Cu privire la acest aspect, menționăm că în perioada în care reclamantul Oțel Ioan se afla arestat preventiv, părinții acestuia s-au îmbolnăvit, fapt ce le-a cauzat decesul la scurt timp.

Astfel, din certificatele de deces pe care le anexăm prezentei, se poate observa că Oțel Ioan, tatăl reclamantului a decedat la data de 29.05.2007, iar Oțel Eghifta, mama reclamantului a decedat la data de 09.05.2007.

Totodată, reclamantul nu a mai putut susține examenul în vederea obținerii titlului științific de doctor, acesta fiind înscris la Școala Doctorală, la Facultatea de Științe Economice, din cadrul Universității Babeș-Bolyai, Cluj-Napoca.

Nu este de neglijat nici durată deosebit de mare în care s-au desfășurat procedurile penale față de reclamant.

Așa fiind se poate constata că procedurile penale față de reclamant au debutat la data de 30.10.2006, când acesta a fost reținut și s-au încheiat la data de 20.12.2017 când s-a pronunțat hotărârea de achitare, fiind vorba de o perioadă de 11 ani și 2 luni.

În speță, considerăm că valoarea prejudiciului moral de 1.000.000 Euro, reprezintă într-o oarecare măsură compensarea pentru încălcarea drepturilor sale personale nepatrimoniale, respectiv dreptul la imagine, la demnitate, la integritate fizică și psihică, dreptul la libertate și siguranță.

2.3 Raportul de cauzalitate dintre fapta ilicită și prejudiciu

În Codul civil art. 1349 alin.(2) legiuitorul specifică faptul că răspunderea este atrasă de „prejudiciile cauzate”. Astfel, pentru existența și angajarea răspunderii civile este necesar ca între faptul prejudiciabil și prejudiciu să existe un raport de cauzalitate.

Din probele administrate rezultă existența raportul de cauzalitate, fiind evident că prin acțiunile organelor judiciare aflate în subordinea Statului i-au fost afectate drepturile nepatrimoniale enunțate mai sus și i s-au cauzat reclamantului prejudicii materiale în cursul procesului penal.

2.4 Vinovăția

În articolul 1372 alin. (1) Cod civil se precizează că „cel care în temeiul legii, al unui contract ori al unei hotărâri judecătorești este obligat să supravegheze un minor sau o persoană pusă sub interdicție răspunde de prejudiciul cauzat altuia de către aceste din urme persoane.”

Aceasta formă de răspundere civilă delictuală se fundamentează pe o prezumție legală de culpă. Aceasta înseamnă că în toate cazurile de răspundere pentru fapta altuia, în sarcina

celui considerat responsabil, operează o prezumție legală de culpă care exonerează victima de obligația probei.

Conform art. 1373 alin. (1) și (2) Cod civil „ *comitentul este obligat să repara prejudiciul cauzat de prepușii săi ori de câte ori fapta săvârșită de aceștia are legătură cu atribuțiile sau cu scopul funcțiilor încredințate. Este comitent cel care, în virtutea unui contract sau în temeiul legii, exercită direcția, supravegherea și controlul asupra celui care îndeplinește anumite funcții sau însărcinări în interesul său ori al altuia.*”

Pentru ca o persoană să aibă calitatea de comitent în raport cu alta persoană, între cele două persoane trebuie să existe un raport de subordonare, în care prepusul se află în subordinea comitentului. Raportul de subordonare reprezintă temeiul raportului de prepușenie.

Raportat la cele menționate mai sus, rezultă că Statul Român răspunde pentru activitatea organelor judiciare române.

În considerarea tuturor argumentelor învederate mai sus, apreciem că suferințele prin care a trecut reclamantul sunt inestimabile, iar suma solicitată nu presupune un preț al acestora ci o apreciere a consecințelor negative ale implicațiilor acestora.

Apreciem că sumele solicitate pentru repararea prejudiciului moral și material sunt rezonabile în raport de tratamentul inuman și umilitor la care Oțel Ioan a fost supus, fapt pentru care vă solicităm respectuos să dispuneți admiterea prezentei acțiuni în răspundere delictuală astfel cum a fost formulată.

În temeiul art. 223 Cod procedură civilă, solicităm judecarea cauzei chiar și în lipsa noastră de la dezbateri.

În drept: art. 539 și următoarele C. Proc. Pen., art. 1349 Cod Civil, Constituția României, art. 5 paragraful 1 și 5 și 6 din Convenția europeană a drepturilor omului, art. 52 și 53 Cod civil

În probațiune:

- 1. Solicităm administrarea probei cu înscrisurile anexate cererii de chemare în judecată**
- 2. Solicităm administrarea probei testimoniale, sens în care solicităm audierea martorilor:**
 - a) Man Liviu Aurel, cu domiciliul în Cluj-Napoca, str. Caraiman, nr. 3, jud. Cluj**
 - b) Grama Aurelian, cu domiciliul în Cluj-Napoca, str. Eftimie Murgu, nr. 18, ap. 6, jud. Cluj.**

Teza probatorie:

- dovedirea suferinței pricinuite reclamantului și familiei acestuia prin detenția nelegală, condamnarea nelegală, condiții inumane de detenție, cei doi martori fiind privați de libertate împreună cu reclamantul în cadrul aceluiași dosar.

Anexăm: împuternicire avocațială, înscrisurile la care am făcut referire în cuprinsul cererii

**Cu stimă,
OȚEL IOAN
Prin av. dr. CĂLIN BUDIȘAN**

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO